

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 62.651 van 22 oktober 1996
in de zaak A. 69.476/X-6700.**

In zake : Theodoor ENGELN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Chr. COEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210a

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en de Kleine en Middel-
grote Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 21 juni 1996 namens Theodoor ENGELN werd ingediend door zijn raadsman C. COEN, advocaat te Antwerpen, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Minister van Landbouw en de kleine en middelgrote ondernemingen dd. 22/4/1996 waarbij beslist wordt geen gunstig gevolg te verlenen aan het verzoek in hoger beroep van verzoeker om de titel van psycholoog te dragen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Chr. COEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Hoofdgriffier L. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker vestigt zich in 1978 als zelfstandig psycholoog in België.

1.2. Bij brief van 10 mei 1995 gericht aan de Erkenningscommissie van Psychologen vraagt verzoeker om erkend te worden als psycholoog en dit overeenkomstig de wet van 8 november 1993 tot bescherming van de titel van psycholoog.

1.3. Op 23 oktober 1995 besluit de Erkenningscommissie van de psychologen geen gunstig gevolg te verlenen aan verzoekers aanvraag om de titel van psycholoog te dragen. Deze beslissing wordt verzoeker medegedeeld bij brief van 17 januari 1996.

1.4. Bij brief van 20 februari 1996 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissing van de Erkenningscommissie van Psychologen bij de bevoegde minister.

1.5. Op 22 april 1996 neemt de minister de thans bestreden beslissing die luidt als volgt :

"Gelet op de wet van 8 november 1993 tot bescherming van de titel van psycholoog;

Gelet op de beslissing van de erkenningscommissie van de psychologen genomen op 23 oktober 1995 en betekend op 17 januari 1996 waarbij geen gunstig gevolg werd gegeven aan het verzoek, ingediend bij aangetekend schrijven van 22 mei 1995 door de Heer Theodoor ENGELEN (geboren te Bree op 31 januari 1944 en wonende te 2180 Ekeren, Villapark, 5) om de titel van psycholoog te dragen.

Gelet op het feit dat de Heer Theodoor ENGELEN overeenkomstig artikel 17 van vermelde wet beroep heeft aangetekend bij aangetekend schrijven van 21 februari 1996 tegen de beslissing van de erkenningscommissie;

Overwegende dat de Heer Theodoor ENGELEN voor eensluidend verklaarde afschriften voorlegt van een facultair diploma in de psychologie, van een kandidaatsverklaring en van een academisch examenbewijs waaruit blijkt dat hij met goed gevolg het doktorale examen filosofie met hoofdvak klinische psychologie aan de Internationale Faculteit te Haarlem heeft afgelegd;

Overwegende dat deze getuigschriften niet voldoen aan de voorwaarde van een diploma in de psychologie van het hoger onderwijs buiten de universiteit dat door de Staat of door de Gemeenschap, georganiseerd, erkend of gesubsidieerd wordt, zoals bedoeld in artikel 14 van vermelde wet;

Overwegende dat het verweermiddel van appellant dat de erkenningscommissie niet binnen de door artikel 16 van vermelde wet voorgeschreven termijn heeft beslist, wordt weerlegd;

Overwegende dat de postdata van de stukken van het dossier (met inbegrip van de agenda van de zitting) aantonen dat de erkenningscommissie bij gemotiveerde beslissing uitspraak heeft gedaan binnen de

zes maanden te rekenen van de indiening van de aanvraag;

Overwegende dat het beroep derhalve ontvankelijk doch ongegrond is";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als middel de schending van de hoorplicht aanvoert; dat hij stelt, samengevat, dat hij geen kans heeft gekregen om zijn standpunt uiteen te zetten en "in de ganse procedure nooit gehoord is geworden" zodat hij "niet in staat werd gesteld om zelf voor zijn belangen op te komen";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op verzoekers middel niet antwoordt;

2.1.3. Overwegende dat degene tegen wie een ernstige maatregel wordt genomen in de mogelijkheid moet gesteld worden zijn standpunt op een nuttige wijze te doen kennen; dat niet kan ontkend worden dat de tegen verzoeker genomen maatregel een ernstige maatregel is; dat de Erkenningscommissie in haar beslissing van 23 oktober 1995 stelt dat "verzoeker ... werd opgeroepen voor de zitting ... en hierop niet aanwezig en ook niet vertegenwoordigd is"; dat verzoeker dit ontkent in zijn beroepschrift van 20 februari 1996 gericht aan de

minister en daarom uitdrukkelijk vraagt om door de minister gehoord te worden; dat dit niet is geschied; dat de bestreden beslissing niet ingaat op verzoekers argument dat hij nooit werd opgeroepen voor de zitting van de Erkenningsraad; dat verzoeker bijgevolg in de gehele procedure nooit werd gehoord; dat hij terecht stelt dat hij niet wettig voor zijn belangen is kunnen opkomen; dat zijn middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"Sedert 1978 werkt verzoeker full-time als psycholoog. Tijdens het jaar 1994 had verzoeker 2.582.000 Bfr bruto-ontvangsten voor zijn werkzaamheden als psycholoog. (zie aanslagbiljet-stuk 9 bijgevoegde stukken)

Deze ontvangsten waren tot aan de kennisgeving van de bestreden beslissing dezelfde.

Zo verzoeker zijn beroep als psycholoog niet meer mag uitoefenen, dan dreigen de inkomsten van zijn gezin meer dan gehalveerd te worden. Dit is ondraaglijk voor een gezin met 3 kinderen ten laste (zie aanslagbiljet-stuk 9 bijgevoegde stukken) daar de andere inkomsten zoals blijkt uit het aanslagbiljet onvoldoende zijn om een gezin met 3 studerende kinderen te onderhouden;

Dat onmogelijk van de kinderen verwacht kan worden dat zij hun studie onderbreken omdat hun vader niet meer de nodige financiële middelen heeft;

Het spreekt voor zichzelf dat het niet meer mogen uitoefenen van zijn beroep na een praktijk van bijna 20 jaar, een onherstelbare en zeer ernstige schade toebrengt.

Verzoeker is thans 52 jaar oud en op die leeftijd is het onmogelijk om een ander werk te vinden. Evenmin is het realistisch te stellen dat verzoeker een andere zelfstandige beroepsactiviteit zou kunnen opstarten.

Naast deze zeer ernstige materiële schade, dient ook rekening te worden gehouden met de zeer ernstige en moeilijk herstelbare morele schade die verzoeker lijdt ten gevolge van de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft gedurende jarenlang een praktijk opgebouwd en met bepaalde van zijn cliënten een

vertrouwensrelatie opgebouwd. Plots zou verzoeker geen beroepsactiviteit meer als psycholoog mogen uitoefenen. De relaties van verzoeker met de medici die hem patiënten doorverwijzen, komen uiteraard ook in het gedrang.

De morele schade die door de bestreden beslissing wordt veroorzaakt, is trouwens onbetwistbaar.

Uit het voorgaande blijkt dat door de bestreden beslissing waarbij de gedurende jarenlang volwaardige beroepsactiviteit als psycholoog niet meer mogelijk is, een evidente en door ieder redelijk denkend mens onbetwistbare ernstige en onherstelbare schade toebrengt aan verzoeker";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij op deze uiteenzetting niet antwoordt en aldus het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet blijkt te betwisten;

2.2.3. Overwegende dat verzoekers uiteenzetting genoeg overtuigingskracht bezit om te besluiten dat ook aan de tweede cumulatieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan;

2.2.4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen van 22 april 1996 waarbij beslist wordt geen gunstig gevolg te verlenen aan het verzoek in hoger beroep van Theodoor ENGELEN om de titel van psycholoog te dragen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober 1900 zessenegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.